

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van *een tot vier* regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen *uiterlijk* Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

22 JANUARIJ 1861.

Wij voldoen aan onze belofte, om nog eenige bladzijden af te schrijven uit het werkje van den Heer J. P. Cornets de Groot van Kraaienburg, thans Minister van Koloniën, getiteld: *Aanmerkingen op het ontwerp van wet tot vaststelling van een reglement op het beleid der Regering van Nederlandsch Indie*.

Zulke mededeelingen maken ons meer bekend met de rigting van den man, aan wien de belangrijke portefeuille van Koloniën is opgedragen, en geven het voordeel dat wij later de toenmalige rigting kunnen vergelijken met het programma, dat hij in de volksvertegenwoordiging zal openleggen.

Zoo zegt de oud-Raad van Nederlandsch Indie ergens: »Het vooruitgezet denkbeeld, dat het bestuur van Nederlandsch Indie, volstrekt eenhoofdig zijn moet, verbindt zich naauw aan het lang volhouden, dat het uitsluitend Opperbestuur des Konings over de Koloniën medebragt en moest blijven medebrengen de algeheele uitsluiting van de wetgevende magt in de koloniale aangelegenheden. Even als zulks toen geschiedde met betrekking tot het Opperbestuur des Konings, met andere woorden, even als toen in daadzaak verlangd werd, dat het koloniaal bewind, hier te lande, gevestigd wezen zou in den persoon van den Minister van Koloniën alleen, evenzoo is en wordt volgehouden en verlangd, dat het bestuur in Indie gevoerd zal worden door den Gouverneur-Generaal alleen, des Ministers agent. In Nederland wilde men de Staten-Generaal uitgesloten houden; dat is thans anders geregeld. Maar nu tracht men hetzelfde stelsel van alleen-bestuur door te drijven met opzigt tot en in Indie, hetgeen ook niet behoort te worden toegegeven. Er moet niet alleen hier, maar ook daar een einde komen aan het stelsel van 't welbehagen van een persoon.»

Van niet minder belang waren de denkbeelden over het cultuurstelsel.

»Dit voert van zelf tot de vraag: of die verpligting (namelijk der Javaansche bevolking, tot het teelen en bereiden van producten voor de Europeesche markt) moet blijven bestaan, met andere woorden, of het cultuurstelsel moet behouden worden?.... Een hoofdgebrek hetwelk het stelsel in 't oogvallend heeft aangekleefd, is de overdrijving der productie, ten koste der bevolking, dikwerf ter bevoordeeling van personen, aan welke de Regering de

gelegenheid om zich te verrijken geliefde te schenken, hetgeen bij de besturende ambtenaren gereede ondersteuning aantrof, omdat het de cultuur percenten vermeerderde, en zij er dus ook geldelijk voordeel bij hadden, al stond dit voordeel niet altijd bij hen op den voorgrond. Er staat echter veel tegen de gebreken over, en wel voornamelijk de batige saldo's. Dit wordt echter weder opgewogen, door de nadeelen, welke de uitkeering van die saldo's aan Indie zelf veroorzaakte, te talrijk om ze hier alle op te sommen: gebrek aan betaalmiddelen, overstroming van min wigtige kopere duiten, nalating van hoogst noodige werken, gebrek aan personeel: in een woord, armoede der Indische huishouding, bij het aanschouwen der grootste weelde van productie. Bij het bestaan van zulke feiten mag men het onvoorwaardelijk behoud van het stelsel niet wenschen. Op den langen duur toch, moet uitputting van Indie en stilstand van voordeelen in Nederland er het gevolg van zijn.»

»In de overtuiging daarvan is het natuurlijk, dat men naar andere middelen zoekt, om de uitputting van Indie te verhoeden, zoo wel in het belang van Indie, als in dat van Nederland. Die middelen kunnen niet gelegen zijn in het plotseling afbreken van hetgeen bestaat, en het plotseling in de plaats stellen van iets anders. Hevige schokken zouden er door veroorzaakt worden en de uitkomst zou onzeker wezen. Maar er is misschien heil te verwachten van een gewijzigd stelsel, dat met bedaard overleg van lieverlede wordt ingevoerd; geen werk van maanden, maar van jaren.»—

De schrijver beveelt, in strijd met het alledaagsch beweren der zoogenaamde specialiteiten in de kennis van de bevolking van Nederlandsch Indie, de particuliere nijverheid aan, om aanvaankelijk naast het cultuur stelsel en als in zijne schaduw gesteld, eindelijk bij een krachtig eigenbestaan, het stelsel zelf te vervangen.

»Gelukkig is op Java de particuliere industrie niet uitgedoofd. Het Gouvernements-cultuurstelsel is wel is waar zeer lang een hinderpaal geweest voor particuliere ondernemingen van landbouw, maar toch heeft dit niet ten gevolge kunnen hebben, dat de particuliere industrie wierd verdrongen. Het tegendeel is waar, het is alsof 's Gouvernements bedrijvigheid een spoorslag is geweest tot opwekking.... Er bestaat behoefte aan particuliere nijverheids ontwikkeling in het groot....

»Men kan beginnen," dus lezen wij elders, »met voor en na

afstand te doen van de Gouvernements-bemoeienis met alle culturen op Java behalve die der op stapel-producten, koffij, suiker en Indigo, — dezelve overlatende aan de particuliere nijverheid van Nederland, zonder deswegen verder contracten te sluiten mogten er nog verder gelegenheden gevonden worden, voor ondernemingen van suiker-cultuur, men beproeve of die niet, buiten het contract met het Gouvernement, door de Nederlandsche nijverheid te exploiteeren zijn, in dier voege, dat de aanplantingen en verdere werkzaamheden geschieden bij vrijwillige overeenkomsten tusschen den ondernemer en de bevolking. Wanneer dit gelukken mogt, zoude allengs hetzelfde kunnen geschieden met de bestaande ondernemingen van suiker-cultuur naar gelang der expiratie van de loopende contracten, met toekenning van voorkeur aan de houders daarvan. Is een soortgelijk beginsel niet toe te passen, op de koffij- en indigo-culturen, zijn deze ook niet langzamerhand te maken tot takken van vrijwillige volksnijverheid: welnu men behoude ze dan als Gouvernements-culturen, tot dat daartoe de tijd zal gekomen zijn." —

Met de mededeeling van de denkbeelden over deze gewigtige kwestie van een man, die zijne geheele loopbaan in Nederlandsch Indie heeft volbragt, meenen wij onze lezers geen ondienst te hebben gedaan; men leert daaruit, dat de drang naar hervorming ook in die gewesten, niet geheel ijdel is. Men ziet daaruit, dat zelfs Indische oudgasten, sedert eene reeks van jaren waarschuwend hunne stemmen hebben doen hooren tegen de overdrijving van de batige saldo's, tegen het voortduren van een uitsluitend stelsel, dat eindelijk met verderf en rampen bedreigt.

Men vergete niet, dat de Heer Cornets de Groot zijn boekje schreef in 1853 en dat sedert dien tijd sommige zijner denkbeelden door de kracht der waarheid toegepast zijn geworden, misschien dikwijls tegen den zin der Regering. Men vergete niet dat de particuliere industrie sedert dien tijd aanmerkelijk is toegenomen, maar men herinnere zich tevens dat altijd van Regeeringswege de leer is verkondigd: dat particuliere nijverheid eene illusie, eene onwaarheid is.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. BUITENLAND.

Van dag tot dag krijgen de zaken van Europa een meer verward aanzien. De Fransche vloot is op ééne korvet na van voor Gaëta vertrokken en door de Italiaansche vervangen. Koning Franciscus, meent men, zal nu weldra tot eene eervolle overgaaf komen en naar Spanje vertrekken. Ook verwacht men dat Keizer Napoleon en ook Koningin Victoria zich eerlang openlijk zullen uitspreken ten gunste der Italiaansche eenheid. Garibaldi intusschen moet zich verklaard hebben, dat deze althans niet denkbaar was zoolang Rome door Fransche troepen werd bezet gehouden en Venetie Oostenrijksch was. Oostenrijk schijnt inmiddels op een beteren voet met Rusland te staan, sedert den zoo hoog gevreesden toon der onderscheiden volkstammen meerdere bezorgdheid verwekte in beide rijken; ook schijnen uit de oostelijke Donau-gewesten de Hongaren, die zich daar ophielden naar 't noorden van Italie te vertrekken, omdat hun van elke andere zijde de kans kleiner begint te worden. De Vorst van Lichtenstein heeft den Keizer van Oostenrijk aangeboden een regiment op eigen kosten te onderhouden, ten behoeve van Z. M. in geval van oorlog.

De Koning van Pruissen is, naar het zich laat aanzien voorals nog niet zoo oorlogzuchtig, als men meende te kunnen opmerken uit Z. Ms. troonrede; er zijn evenwel door Z. M. een aantal nieuwe vaandels met veel plegtigheid aan onderscheidene regimenten uitgereikt.

Het Holsteinsche vraagstuk is door eene Commissie uit den bondsraad onderzocht, en het voorstel, dat deze zal indienen, vermoedt men, dat zal aangenomen worden; als wanneer aan Denemarken schikkingen zouden kunnen worden voorgelegd, die het tot weigering en desnoods tot de wapenen zouden nopen. In dat geval zou Denemarken een natuurlijken bondgenoot vinden aan Frankrijk. In laatstgenoemd rijk regent het om zoo te zeggen brochures tegen de Ultramontaansche richting in de R. K. Kerk; met des te meer verwachting ziet men de rede te gemoet die door pater Lacordaire zal uitgesproken worden, en de repliek daarop te geven door den Heer Guizot. Beide deze heeren moeten redenen hebben om zich vóór het wereldlijk gezag van den Paus te verklaren.

In Engeland, vooral te Londen hebben verregaande ongeregeldheden plaats gehad van den kant der gebreklijgende klasse; onderscheidene bakkerijen en winkels zijn geplunderd. Zulke handelingen door enkelen aangezet zijn in Engeland meermalen demonstraties, doch schijnen thans werkelijk alleen aan nijpend gebrek te moeten worden toegeschreven; het is dan ook lang niet altijd zuivere menscheelievendheid waarom men in Engeland zoo philanthropisch is. Met dat al is er in Engeland niemand, die van vermindering van lasten spreekt, althans niet voor zoover de begroting van oorlog die noodig maken; de natie vertrouwt de toekomst nog geenszins, noch met betrekking tot Europa noch tot Amerika. Meer en meer schijnt de burgeroorlog onvermijdelijk te worden in de laatstgenoemde staten, en is men werkelijk reeds tot dadelijkheden overgegaan.

In Brazilië overleed onlangs iemand, oud 126 jaren, en personen van 104 tot 105 jaren vindt men er veel. In Engeland stierf onlangs iemand, oud 102 en in New-Washington, een ander van 114 jaren oud. Ook begroef men in het vorige jaar eene vrouw, die 110 jaren had geleefd.

In Finland is een dorp, waar de menschen zoo oud worden, dat zij niet meer weten wie ze zijn.

BINNENLAND.

Buitenslands, vooral in België, worden milde bijdragen geschonken aan de noodlijdenden door den watersnood in Nederland; alleen het bedrag der gelden, te Antwerpen bij een gebragt, wordt op 30,000 franks geschat.

Ook in de Rijn-provinciën hebben verschillende Gemeentebesturen zich tot de Pruisische regering gewend, met verzoek om ten behoeve van hunne door den watervloed ongelukkig geworden Hollandsche naburen collectes te mogen doen.

Te Doesborgh heeft zich, op verzoek van Heeren Burgemeester en Wethouders, eene commissie gevormd tot het ontvangen van liefdegaven voor de, door de laatste overstromingen in de Provinciën Gelderland en Noord-Brabant ongelukkig gewordenen.

RIVIERBERICHTEN.

Arnhem Dingsdag 22 Jan. De Rijn vóór deze stad is in de laatste 24 uur nog 5 duim gevallen. De rivier wordt nog door voetgangers gepasseerd.

Nog steeds blijft de toestand der rivier dezelfde; het ijs overal vast en langzaam vallend water.

Te Keulen besloeg het drijfjz gisteren over het geheel nauwelijks een tiende van de breedte van den Rijn.

Te Remagen was eergisteren sedert 3 uur het drijfjz met de helft vermeerderd; het water was sedert 12 uur 2½ duim gewassen.

Te Coblenz was eergisteren het drijfjz in den Rijn en in de Moesel belangrijk verminderd, die rivier had zich daags te voren bij Lay vastgezet.

Te Oberwezel was gisteren geen verandering in den stand van het ijs gekomen.

Dusseldorp 20 Jan. Waterstand 9 voet 3 duim, wassend water, minder drijfjts.

Emmerik, 20 Jan. Waterstand 17 voet 1 duim. Was 1 duim.

Westervoort, 21 Jan. Waterstand 2,27 el onder noodpeil, val 0,04 el. Het ijs vast, doch vermindert in sterkte.

Te Doesborgh zit de rivier vast; het water is iets vallende.

Keulen, 22 Jan. voormiddags 11 uur. Waterstand 7 voet 2 duim, 10½ duim was. Het Moeselijs was gisteren te 12½ uur in beweging.

MENGELWERK.

Wij geven onzen lezers thans een staaltje van den inhoud eener oorspronkelijk Chineesche Novelle.

Aan een' rijken Chineeschen koopman, werd zijn zoon, die op straat speelde, ontstolen door eenige landloopers, die den knaap als slaaf aan een' koopman in eene stad op de grenzen verkochten. Te vergeefs zocht intusschen het bedroefde ouderpaar naar den verdwenen lieveling. Na twee jaren rieden zijne vrienden hem, een knaapje tot zoon aan te nemen, en dezen zijn vermogen en zijnen naam na te laten. „Nee”, zeide de koopman, „dat knaapje zou ik niet kunnen beminnen”, „en, zoo hij mij beminde, zou het slechts zijn om mijn geld en goed.” „Mijne vrienden”, zeide hij daarbij tot zijne vrouw, „hopen er op, dat ik een' hunner zoons zal kiezen, maar dat zal niet gebeuren.” Intusschen spoedde zich de tijd voort op zijne snelle vleugelen. Na nog tien jaren gewacht te hebben, besloot eindelijk de Chineesche koopman, zich eenen jongeling te zoeken, dien hij, om zijne belangeloze genegenheid te beloonen, tot zoon kon aannemen. Te dien einde begaf hij zich, met goedvinden zijner vrouw, op reis, reisde verscheidene dagen, verkocht toen zijne fraaije kleederen, deed armoedige kleeren aan, en ging in eene kleine stad op de markt staan, om zich zelven als slaaf te verkoopen. Spoedig kwam er een man, die hem vroeg: „vriend! waarom staat gij hier?” „Ik wil mij verkoopen als slaaf”, was het antwoord. „Dan zult gij moeilijk een kooper vinden”, hernam de eerste, „want gij zijt te oud om te werken, en schijnt mij te dom en te armoedig te zijn, om leermeester te wezen bij de kinderen”. „Daar hebt gij gelijk aan”, antwoordde de koopman, „ik moet uitdrukken, waartoe ik geschikt ben.” Hij ging nu in eene herberg, en schreef op een groot stuk papier: „Ik ben te koop; die mij koopt, moet 20 gouden penningen voor mij betalen, omdat ik in staat en genegen ben, om tot boekhouder, rentmeester en vader te verstreken, aan eenig jongman zonder ondervinding.”

Met dit papier op de borst hangende, ging de koopman weder midden op de markt staan; de straatjongens bespotten hem, en groote menschen hielden hem voor een dwaas; „welk jongman”, dachten zij, „zal een' ouden knorpot koopen, om hem tot vader te verstreken”? „Welk jong man zal toegeven, dat hij geen ondervinding heeft? en dan nog 20 goudstukken voor den koopprijs betalen”? Intusschen had een groote troep leëglouers en nieuwsgierigen zich om den ouden man verzameld.

Daar trad uit den hoop werkelijk een jongman te voorschijn.

„Welaan”, zeide hij, „gij schijnt mij toe een vermakelijke snaak te zijn; ik wil u koopen.” „Zie hier het geld; ga met mij meê en teeken het contract.” Het volk stond te gapen van verbazing over deze onverwachte oplossing; toen echter de kooper met zijnen koop naar de nabijgelegen herberg stapten, om de zaak verder te be-

klinken, liep de troep joelende en schreeuwende achterna en bleef voor de deur staan. De jongman liet aan ieder een glaasje likeur geven en verzocht hun, nu maar heen te gaan, hun verzekerende, dat de zaak hem ernst was geworden, dat hij medelijden en genegenheid gevoelde voor den ouden man. Daar nu het kluchtige van de zaak af was, gingen de straatjongens en de slenteraars hunnen weg. Toen het contract in orde was, dat wil zeggen: toen het aanplakbillet, naar Chineesch gebruik, aan den kooper was overgegeven, nam de jongeling den ouden man met zich naar huis, wees hem alles aan, en leerde hem weldra kennen en hoogachten, als een' braaf, verstandig en liefderijk man, die veel kennis en ondervinding in den handel had opgedaan, dien hij als een vader vertrouwen kon, en wiens raad hij eerlang werkelijk altijd getrouw opvolgde. Het bleek hem, dat het waarheid was, wat de man gezegd had: „gij zult geen berouw hebben over uwen koop.” De waarheid zou hem evenwel in het vervolg eerst regt blijken.

Een jaar nagenoeg hadden de twee mannen te zamen geleefd, en elkander leeren achten en beminnen, toen er zich onder Timshee een groote opstand vormde. De opstandelingen verwoesten op de grenzen de dorpen en de steden, en naderden met elken dag de kleine stad, die de woonplaats was van den jongen koopman en van den vaderlijken vriend, dien hij zich gekocht had. „Wat zullen wij doen”? zeide de jongman, „wat raadt gij mij”? „Wij moeten”, was het antwoord van den ouden man, „van hier vertrekken, en gij moet al uw goed verkoopen; het zal, wel is waar, niet veel opbrengen, doch ik stel u voor, om met mij mede te gaan, naar de kleine stad Ko-pu; ik heb daar een huis, dat mij toebehoort, en, daar ik niet zoo arm ben, als gij vermoedt, kunnen wij daar op nieuw handeldrijven; er zijn nog meer inwoners, die vlugten willen, zoo laat ons te zamen een schip huren, en daarmede nog heden vertrekken!” Zoo gezegd, zoo gedaan: voor eene kleine som verkocht de jonge koopman zijne have en goed aan een buurman, die hoopte, dat de stad van plundering zou bevrijd blijven, of dat het hem althans gelukken zou, een deel der goederen in veiligheid te brengen. De som was intusschen meer dan voldoende voor de reis. In den laten avond vertrok het schip met eene groote menigte mannen, vrouwen en kinderen uit de stad. Terwijl men op het dek in de maneschijn bivakkeerde, zaten onze vrienden over hunne toekomst te spreken. „Het is goed”, zeide de oude man „dat gij thans geene vrouw en vele kinderen meê te voeren hebt; doch, zeg mij eens, hoe komt het toch, dat gij u geene vrouw genomen hebt?” „Zoo het slechts om het nemen te doen ware geweest”, zeide de jongman, „zoude ik er reeds eene hebben; doch die ik wilde nemen, werd mij niet gegund: het was de dochter van den koopman, bij wien ik het laatst in dienst was; hij woont in de stad waar wij nu het eerst aankomen. Ofschoon zijne dochter mij wel genegen was, gaf hij ze mij niet, omdat ik niet rijk genoeg was, zeide hij.” „Welnu, sprak de oude man, wie weet of hij niet van denkbeeld veranderd is; vraag den schipper, of hij ons het genoegen wil doen, een uur met zijn schip voor de stad te blijven liggen; ga uw aanzoek herhalen in dien tusschentijd; ik zal u eenen brief medegeven.” Toen de overige passagiers hoorden van een u u r toevens voor de stad, verzetten zij zich gezamenlijk daartegen. Er was dus niets anders op, dan dat de jongman alleen van boord ging, om later eene gelegenheid te zoeken tot het vervolgen der reis. Hij nam dus afscheid van het gezelschap en vertrok met den brief en eene kleine som gelds.

Vervolg en slot in N°. 5.

Een meubelfabrikant in de Rue-Neuve Pechéco te Brussel de heer Boisseau, vond dezer dagen, bij het herstellen van een oude secretaire, welke hem wegens eene verhuizing was opgedragen, eene portefeuille vol bankbiljetten. Onmiddellijk en zonder zelfs het bedrag te tellen, spoedde hij er zich mede naar de dame, aan welke de secretaire toebehoorde. Deze was natuurlijk uitermate verheugd, daar zij reeds had geloofd, dat de portefeuille bij het verhuizen was verloren geraakt. Even natuurlijk was het, dat zij den eerlijken vinder naar waarde wilde beloonen; zij zeide hem dan ook, dat zij hem geen geld kon aanbieden, even als een eenvoudig werkmans; dat zij hem evenmin een glas wijn kon presenteren, omdat zij die zelve nooit dronk; doch dat zij hem beloofde, elken avond hem in haar gebed te zullen gedenken.

ADVERTENTIEN.

Commissarissen tot den straatweg van *Deventer* over *Gorssel* op *Zutphen* en van daar over *Vorden*, *Ruurlo*, *Groenlo* en *Winterswijk*, naar de *Pruisische grenzen*.— Brengen ter kennis van de houders der aandelen op voornoemden straatweg, dat de Coupons, verschenen 1 Januarij 1861, door den Commissaris, Secretaris, Thesaurier, en ten kantore van de Heeren D. EVEKINK & ZOON te *Zutphen*, tegen uitbetaling van een en twintig Guldens vijftig Cents, zegge f 21.50 per Coupon zullen aangenomen worden.

AANBESTEDING.

Op Donderdag den 24 Januarij 1861, des avonds om 7 uur, zal in de vergaderzaal van het gesticht der Evangelisch-Luthersche gemeente alhier, door het Kerkbestuur van gezegde gemeente worden aanbesteed:

Twee Woningen in de Vaalt- of Olyfantstraat.

Aanwijzing op Maandag te voren, des voormiddags om 11 uur.

Nadere informatie bij den Architect A. B. W. LANGENBERG.

244ste Staats-Loterij.

Bij den ondergeteekende zijn voor de aanstaande 244ste Loterij wederom HEELE en GEDEELTEN van LOTEN volgens prijs-courant te bekomen. De trekking der eerste klasse begint 18 Februarij e. k. Geld en Brieven franco.

G. W. BOLAND,
te Doesborgh.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 21 Januarij 1861.

2½ pCt. Nederl.	63½
4 " " "	98½
1½ " Spanje	40½
3 " " binnenl.	47½
3 " Portugal 1856/1859.	44½
5 " Russen 1828/29	
5 " " Stiegl. 6e Serie	94½
5 " Metall.	39½
5 " National	46½
5 " Amsterd	61½

Koers van het Geld: Beleening 3, Prolongatie 2½, Disconto 3 pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. f 19.15; Dito Nat. f 26.85; Diverse Engelsche per L f 11.70; Eng. Russen L f 11.70; Fransche f 55; Belg. f 55; Pruis. f 35; Hamb. Russen f 34; Russen in Z. R. f 34; Papieren R. f —; Poolsche in Fl. f 26; Napelsche 22.75; Spaansche f 2.39; Amerikaansche Dollars f —

ROTTERDAM, den 21 Januarij 1861.

TARWE per last. Zeeuwsche, Vlaamsche en Overm. Jarige f 330. à 405. Dito dito Nieuwe f 240 à 360. Vriesche f 330 à f 390. Roode Bovenl., Gelders en Limb. f 320 à 400. Roode Rijn en Kleefsche f 330 à 410. Roode Pommersche en Mecklenb. f 390 à 450. Roode Holsteinsche en Deensche f 370 à 420. Bonte Pools. f 410 à 440. Witbonte Poolsche f 420 à 460.

ROGGE per last. Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. f 165 à 231. Bovenl., Overijssel., Maas en Rijn f 195 à 215. Pommersche en Mecklenb. f 220 à 245. Holsteinsche en Deensche f 200 à 220. Pruisische f 215 à 250. Odessa, Eupatoria, Donau en Turksche f 200 à 230. Russische (gedroogde) f 195 à 230.

HAYER per last. Zeeuwsche en Polder (korte) f 120 à 156. Zeeuwsche en Polder (Voeder) f 60 à 144.

BOEKWEIT per last. Vlaamsche en Belgische f 230 à 238. Steenbergs. en Rozendaals. f 235 à 238. Leursche, Oudenbossche, Oosterh. en Bredasche f 230 à 235. Bovenl., Bossche, Rijn en Maas f 225 à 235. Holsteins. en Deensche f 230 à 236. Fransche f 200 à 225.

GRONINGEN, den 18 Januarij 1861.

72 P. Jarige Tarwe f 12.75 à f 13.00. 66 P. Nieuwe dito f 7.40 à f 7.90. 70 P. Dito dito f 8.50 à f 8.90. 66 P. Dito witte f 7.70 à f 8.00. 64 P. Nieuwe Rogge f 5.20. 67 P. Dito f 6.00. 70 P. Pruische f 7.30. 62 P. N. Grijze Boekweit f 6.50. 64 P. Dito. f 7.05. 62 P. N. Zw. Z. dito f 6.30. 64 P. Dito f 6.85. 52 P. N. Winter Garst f 4.65. 56 P. Dito f 5.50. 53 P. N. Knobbe Garst f 5.85. 42 P. N. Dikke Haver f 3.35 à f 3.40. 46 P. Dito f 4.00 à f 0.00. 32 P. Witte Voer Haver f 2.10. 36 P. Dito f 2.75 à f 2.80. 36 P. Zw. Voer f 2.70. 40 P. Dito f 3.30. Paardeboonen f 5.60 à f 6.75. Gort (grove) f 8.80 à f 9.20. Dito (puik) f 9.25 à f 10.10. Dito (parel) per 100 N. P. f 12.75 à f 15.00. Koolzaal f 11.00 à f 12.75. Geel Mosterzaad f 8.00 à f 16.00. Raapolie f 40.00. Lijnolie f 29.75. Raapkoeken 104 stuks f 88.00 à f 90.00. Lijnkoeken 104 stuks f 14.00 à f 00.00.

ARNHEM, den 18 Januarij 1861.

O. Tarwe f 9.00 à 13.60. Rogge f 6.60 à 8.00. Boekweit f 7.00 à 8.00. Garst f 6.00 à 6.75. Z. Haver f 4.50 à 5.00. L. Haver f 3.60 à 4.00. Witte Boonen f 00.00. Duivenb. f 9.00 Gr. Erwtten f 14.00 à 00.00. Wikken f 8.30. Paardeb. f 9.00. Geele Erwtten f 11.00 à 00.0. Graauwe Erwtten f 12.00 à 13.00. Aardappelen f 2.35 à 2.90. Boter 95 à 110 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 17 Januarij 1861.

N. Tarwe f 10.75 à 12.00. Rogge f 5.90 à 6.50. Boekweit f 6.75 à 7.70. Garst f 5.50 à 6.00. Haver f 3.50 à 4.50. Boter f 19.50 à 22.25. Aardappelen f 2.00 à 2.75.

DEVENTER, den 18 Januarij 1861.

Tarwe f 10.00 à 11.50. Rogge f 6.20 à 6.75. Boekweit f 6.50 à 8.00. Garst f 5.50 à 6.00. Haver f 3.75 à 4.50. Boter 1e soort f 22.00 à 23.50. 2e soort f 19.00. 3e soort f 17.00.

DOESBORGH, den 19 Januarij 1861.

Tarwe f 9.75 à 12.25. Rogge f 6.20 à 6.70. Boekweit f 7.00 à 7.60. Haver f 3.25 à 4.10.

Aardappelen f 2.50 à 2.80.

Boter 100 à 104 centen het Ned. Pond.

DOETINCHEM, den 17 Januarij 1861.

N. Tarwe f 00.00 à 00.00. Rogge f 6.10 à 6.45. Boekweit f 6.40 à 6.90. Aardappelen f 2.20 à 2.50. Boter 100 à 105 cent het Ned. Pond.

Wegens de aanhoudende vorst vertrekken de beurtschepen niet geregeld.

Gedrukt bij W. BECKING, te Doesborgh.